

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XLI. Quid sentiendum sit de Co[n]fessione hominis obliuiosi; si aliquod
omiserit peccatum, & an sit iteranda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

pœnitens, & Absolutio differetur ad finem
vsque Confessionis.

SECUNDO, in hora mortis, quando,
priusquàm Cōfessio absoluitur, infirmus vo-
ce, vel rationis vsu destituitur: Tum enim,
si vel vnum tantum veniale peccatum pro-
tulerit signo vel verbo, absoluendus est ab
omnibus.

*Quid sentiendum de Confessione ho-
minis obliuiosi; si aliquod omi-
serit peccatum, eritne
iteranda?*

*Questio
XLI.*

DVbium non est, quin omnes ex præcepto
Diuino teneantur confiteri omnia mor-
tifiera peccata cum circumstantiis in infini-
tum aggrauantibus, quorum memoriam
habent. Quod cum ita sit, necessarium est
pœnitentem in recollectione peccatorum, vi-
tæ conditionem considerare; quia aliæ fun-
ctiones ad alia peccata, ferè maiorē occasio-
nem præbent. Iuuat consideratio temporis
& locorum, dum recogitamus, quo tempo-
re, quibusue locis diuersari solemus; expen-
dendū vitæ consortium, & cum quibus no-
bis consuetudo familiarior intercesserit; vt
mortalia semel in mentem reuocet; aliòqui
Confessio inutilis fuerit.

Respōsio.

In illis tamen delictis, quæ affectum ve-
hemen-

Caput III. De Qualitate

hementiùs commouent, qualia sunt, quæ ad inuidiam, libidinem, vel iram pertinent, citò à personis reuocanda est animi intentio; ne curiosa, & diligens de commissis consideratio nouæ tentationis fomentum suggerat.

Neque omninò necessarium est, vt tam diu in peccatis inquirendis hæreat quis, donec certò ipsi constet, quòd ex quacunq; diligentia adhibita, nullum aliud peccatum mortale ipsi in mentem veniret: Sed sufficit diligentia facta ad arbitrium poenitentis cù voluntate cõfitendi oblita, quando in mentē venient; quamuis ipsemet poenitens probabiliter putet se potuisse plura inuenire, si prolixiorē inquisitionem fecisset.

Diligenti itaque semel facta inquisitione, si tanta fuerit mortalium varietas, vel si simplex poenitens tam obliuiosus sit, vt memoria tenere, vsque ad Confessionem nequeat; Sed probabiliter metuat, se partem eorum obliuioni traditurū; tenetur quantum potest elaborare, vt qua potest cõmodiore via, eorum memor sit, si sine graui damno suo, vel proximi, vel periculo in anima, corpore, vel fama fieri possit.

Quare, si vti poterit characteribus ignotis, vel signis, quæ nemo intelligat (si fortè Confessio scripta fuerit inuenta) ad talia signa pingenda tenetur; aliòqui Confessio non vacabit culpa, cùm nihil periculi inde fit

fit euenturum, si quispiam inuenerit char-
tam.

Si verò tanta fit simplicitas poenitentis, vt
ne id quidem possit, & peccata tã sint enor-
mia, vt illi aut proximo magnum fit metu-
endum damnum; nequaquam ad scriben-
dum Confessionem tenetur: Sed sufficit ea
confiteri, quorum memor esse poterit, &
Confessio reputatur integra, & idcirco non
iteranda, licet complura per obliuionem o-
miserit peccata. Christus enim ad integrita-
tem Confessionis neminem obligare voluit
cum tanti damni periculo.

*Quando poenitens legitima de caussa ne-
quit integrè confiteri; quo tempore
tenetur hunc supplere
defectum?*

*Quæstio
XLII.*

Quæcunque peccata mortalia inter con-
fitendum oblitus est poenitens, non
antè tenetur confiteri, quàm iterum tempus
aduenerit cõfitendi. Quòd si tamen pro sua
deuotione ante id temporis cõfiteri placue-
rit, propter alia scelera interim commissa, ni
nouu peccati reus esse velit, tenetur omnia
oblita confiteri.

Respõsio.

At in reliquis casibus, in quibus legitima
de caussa aliquod peccatũ mortale dissimu-
latur, quamprimum se offert commoditas